

KOSTARZ (1) *sb m*

A pl kostârze.

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Nałogowy gracz w gry hazardowe (kości lub karty); oszukujący w grze: Nutricula sediciosorum et aleatorum, Tá która przechowawa koftarze/ piyánice álbo Ceklownicy. Mqcz 255c.

Cf **KOSTERA**, **KOSTERNIK**

TZ